

Скорик Х.
студентка V курсу
юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету
Науковий керівник: к. філол. наук, доцент
кафедри інформаційної та
соціокультурної діяльності ТНЕУ
Блашків О.В.

РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ: ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ

Сучасний розвиток правової системи вимагає вирішення складних багаторівневих завдань із впорядкування надрухливих правових процесів в умовах глобалізації та інтеграції. Одним з основних, базових елементів (цеглин) нормального життя суспільства в межах держави є її правова система, головним призначенням якої є підтримання балансу приватних і публічних інтересів у суспільно - державних відносинах. Українська національна правова система формувалася в складних умовах, що зумовлено як відсутністю державної незалежності протягом значних періодів історії, так і геополітичним положенням України. Формування в Україні правової системи є відображенням єдності суспільства, одним із важливих проявів державного суверенітету.

Теоретичне дослідження психологічних засад реформування правової системи України.

В трактуванні поняття «правової системи» відсутня єдність у позиціях авторів. Оскільки проблеми, пов'язані з розвитком правової системи в умовах інтеграційних процесів, як специфічного явища, неодноразово ставали об'єктом комплексних досліджень зарубіжних і вітчизняних авторів: С. С. Алексєєва, М. І. Байтіна, Р. М. Бірюкова, М. О. Большунова, Я. В. Дячишина, М. І. Козюбри, Я. І. Ленгер, Л. А. Луць, Г. В. Мальцева, М. І. Матузова, В. С. Нерсесянца, Н. М. Оніщенко, П. М. Рабіновича, В. О. Шиянова та ін. Однак і досі у вітчизняному науковому середовищі немає єдності з приводу змісту національної правової системи.

Наукове осмислення правовиховних явищ має здійснюватися крізь призму закономірностей, притаманних соціалізації особистості в цілому з урахуванням здобутків у сферах правознавства, філософії, педагогіки, соціології, соціальної психології, які вже тривалий час вивчають цей феномен. У сучасній вітчизняній літературі не завжди розрізняють «вузьке» і «широке» значення поняття «правове виховання», що приводить до надмірного розширення його сфери. Правове виховання як складний соціально-педагогічний процес, провідними елементами якого є правова соціалізація, правова культура та правосвідомість, посідає особливе місце у системі громадянського виховання. На відміну від інших його аспектів воно має на меті формування правового світогляду. Становлення України як незалежної, демократичної, соціальної та правової держави потребує формування соціально активної особистості з високим рівнем правової свідомості та правової культури, що є позитивним результатом її правової соціалізації. Правове виховання психолого – педагогічних засад правової системи потребує вирішення таких важливих питань, як створення його теоретичних, ідейно-світоглядних, психологічних засад, адже даний процес здійснюється через діалектичну єдність освіти, навчання та виховання. Правове виховання, формуючи певний рівень правової свідомості, передбачає реалізацію його в поведінці особистості. При цьому правове виховання спрямоване на формування насамперед свідомої, мотиваційної сторони та основи правомірної поведінки, адже сформований рівень правової свідомості особистості визначає й її правомірну поведінку. Тобто, правовиховний процес виступає начебто регулятивною основою поведінки особистості, сприяє через свідомість особистості досягненню необхідної реалізації правових норм у суспільстві.

Таким чином, Україна наразі переживає складний період реформування державних інститутів, адаптації правової системи до європейського права, яка, на відміну від країн, де правові системи встановлювалися поступово і еволюційно, вимушена будуватися прискорено і активно. Стан розвитку суспільства значною мірою залежить від рівня цілеспрямованого процесу правового виховання. Радикальні зміни в економічній, соціальній і політичних сферах обумовлюють зміни правового мислення і правової поведінки членів суспільства та потребують адекватного реагування право виховними засобами.

Список використаних джерел

1. Бірюков Р. М. Національна правова система в умовах глобалізації (основні напрямки трансформації): автореф. дис..... канд. юрид. наук. Одеса, 2011. 20 с.
2. Большунов М. А. К вопросу о понятии правовой системы. Вестник Самарской гуманитарной академии. Самара, 2011. № 1 (9). С. 56–65.
3. Вступ до теорії правових систем: монографія / за ред. О. В. Зайчука, Н. М. Оніщенко. Київ: Юридична думка, 2006. 432 с.
4. Загальна теорія права: підручник / за ред. М. І. Козюбри. Київ: Ваіте, 2015. 392 с.
5. Луговий В. І. Інформація як чинник організації людини: теоретико- методологічний аспект / В. І. Луговий // Педагогіка і психологія : вісник НАПН України. – 2011. – № 2 (71). – С. 14–21.
6. Луць Л. А. Європейські міждержавні правові системи: загальнотеоретична характеристика: автореф. дис д-ра юрид. наук. Київ, 2005. 32 с.
7. Оніщенко Н. М. Теоретико-методологічні засади формування та розвитку правової системи: автореф. дис. д-ра юрид. наук. Київ, 2002. 32 с.
8. Тацій В. Я., Грошевий Ю. М. Проблеми зближення європейських правових систем як умова гармонізації законодавства України. Проблеми гармонізації законодавства України з міжнародним правом: матеріали наук.- практич. конф. (18–21 жовтня 1998 р., Київ). Київ: Ін-т зак-ва Верхов. Ради України, 1998. 445 с.
9. Хаустова М. Г. Правова система України серед правових систем сучасності. Проблеми законності. 2013. Вип. 123. С. 23-33. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pz_2013_123_5 (дата звернення: 13.02.2018).

Степарук С., Сікора (Медвідь) Ю.

*студентка II курсу бакалаврату та
I курсу магістратури юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету
Науковий керівник: к.психол.н., доцент кафедри
психології та соціальної роботи ТНЕУ
Гіряк А.Н.*

ПСИХОЛОГІЧНА ПРОФІЛАКТИКА ДЕПРЕСИВНИХ СТАНІВ

Необхідність дослідження психологічної профілактики депресивних станів зумовлена значною поширеністю депресивних розладів. Нині звертаються по допомогу лише 6-23% осіб, які мають ті чи інші психоемоційні проблеми. Однак варто зазначити, що депресивні розлади часто спричиняють важкі наслідки: втрата працездатності, порушення соціальної активності, суїцидальні наміри тощо. Зазначені виклики потребують пошуку ефективних шляхів профілактики та подолання депресії на якомого ранішньому етапі їх розвитку.

Депресивний стан - це психоемоційний стан, який характеризується негативним емоційним фоном, змінами мотиваційної сфери, когнітивних уявлень і загальною пасивністю поведінки. Це своєрідна хвороба ізоляції, яка змушує відчувати себе самотнім і